

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ Dnia 14 lutego 2020r.

Sąd Rejonowy Gdańsk - Południe w Gdańsku VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Beata Piórek
Protokolant:	Marek Pałubicki

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2020 r. w Gdańsku na rozprawie

sprawy z powództwa (...) w G.

przeciwko D.P.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego D. P. na rzecz powoda (...) w G. kwotę 52 390, 39 zł / pięćdziesiąt dwa tysiące trzysta dziewięćdziesiąt złotych 39/100 / wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 17 10 2018r. do dnia zapłaty .

II. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2000 zł / dwa tysiące

złotych / tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego .

III. Odstępuje od obciążenia pozwanego kosztami sądowymi .

IV. Wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności

Na oryginale właściwy podpis

Sygn. akt VI P 158/19

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 29 stycznia 2019r. (...) w G. wniósł o wydanie nakazu zapłaty na kwotę 52. 390, 39 PLN z ustawowymi odsetkami od 17 października 2019r. do dnia zapłaty oraz zwrot kosztu procesu według norm przepisanych przeciwko pozwanemu D.P. .

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 02 sierpnia 2018r. działając na podstawie art. 96 ust.1 pkt2, art. 98 w zw. Z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 09 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej wydał pisemną decyzją zwalniającą pozwanego D. P. z dniem 30 września 2018r. ze Służby Więziennej, w związku z pisemnym zgłoszeniem przez powoda wystąpienia ze służby. W związku z powyższym, decyzją z dnia 18 września 2018 r. powód zobowiązał pozwanego D. P. do zwrotu pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego w łącznej kwocie 52.390,39 zł. Powód przywołał art. 186 ust. 1 ustawy o służbie Więziennej , zgodnie z którym ,pomoc finansowa podlega zwrotowi w przypadku zwolnienia funkcjonariusza ze służby przed upływem 15 lat służby w Służbie Więziennej. Pozwany otrzymał decyzję z pouczeniem

o prawie odwołania się od niej do Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku, VI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych. Decyzji nie zaskarżył. Nadto powód wskazał, że do dnia sporządzenia pozwu nie została zwrócona pomoc finansowa na zakup lokalu w kwocie 52.390,39 zł. Powód podjął próbę polubownego doprowadzanie do rozliczenia należności. Powód skierował do pozwanego kolejno wezwania do zapłaty w dniach 25.10.2018r., 21.11.2018 oraz 20.12.2018r. Nadto wskazał, że w dniu 10 grudnia 2018r. sporządzono zawiadomienie o możliwości popełnienia przez D.P. przestępstwa z art. 297 § 2 w zb. Z art. 286 w zw. Z art. 11 § 2kk.

Sąd Rejonowy Gdańsk- Południe w Gdańsku nakazem zapłaty Sygn. akt VI Np. 8/19 z dnia 04 lutego 2019r. wydanym w postępowaniu upominawczym na skutek pozwu wniesionego w dniu 29.01.2019r. przez (...)w G. nakazał pozwanemu D. P. zapłacić na rzecz powoda (...) w G.kwotę 52 390, 39 zł. z ustawowym odsetkami za opóźnienie od dnia 17 października 2018r. do dnia zapłaty w terminie dwóch tygodni od doręczenia niniejszego nakazu albo wnieść w tymże terminie sprzeciw. Ponadto nakazał zapłatę na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Gdańsk –Południe w Gdańsku kwotę 655 zł tytułem ¼ opłaty od pozwu, z obowiązku, której powód był zwolniony z mocy ustawy w terminie dwóch tygodni od doręczenia niniejszego nakazu albo wniósł w tymże terminie sprzeciw.

Pozwany w dniu 25 lutego 2019r. wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym zaskarżając go w całości i podnosząc zarzut braku uznania długu. W sprzeciwie pozwany wniósł o zawieszenie postępowania na podstawie art. 177 § 1 pkt 4 k.p.c do czasu prawomocnego zakończenia postępowania karnego prowadzonego przez Komisariat(...) Policji w G. oraz o rozpoznanie sprawy również pod nieobecność pozwanego i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany zaprzeczył wszystkim twierdzeniom strony powodowej, poza tymi, które zostały przyznane wprost. Zatem pozwany przyznał, że na mocy Decyzji (...) Nr (...) z dnia 02.08.2018r. został z dniem 31 września 2018r. zwolniony ze Służby Więziennej z uwagi na podjęcie służby w Żandarmerii Wojskowej. Pozwany zakwestionował roszczenie powoda zarówno co do wysokości, jak i co do zasady. Na uzasadnienie swoich twierdzeń podał, że dnia 30 maja 2017r. zawarł z A. G. (1) oraz A. G. (2) w formie aktu notarialnego umowę przedwstępną sprzedaży lokalu mieszkalnego o powierzchni 52.30 m⁽²⁾ usytuowanego na Osiedlu (...) w N.. Termin zawarcia umowy przyrzeczonej upływał w dniu 31 grudnia 2017r. Pozwany przedstawił akt notarialny zawierający tę umowę powodowi przy składaniu wniosku o udzielenie pomocy finansowej na zakup mieszkania. Decyzja z dnia 30 listopada 2017r. Dyrektor (...) w G. przyznał pozwanemu pomoc finansową w kwocie 51.212, 50 zł, która została wypłacona pozwanemu dnia 30 listopada 2017r. Lokalizacja nieruchomości została wybrana z uwzględnieniem miejsca pracy żony pozwanego, której umowa pracy z uwagi na ciężę nie została przedłużona. W konsekwencji doprowadziło to do tego, że umowa przyrzeczona nie została zawarta z przyczyn niezależnych od pozwanego. Pozwany podniósł, że powód błędnie wywnioskował, że dług został uznany. Nadto jako przesłankę z art. 485 § 1 pkt 3 k. p. c. wskazał konieczność wezwania dłużnika do zapłaty i pisemne oświadczenie dłużnika o uznaniu długu. Pozwany przytoczył, że obie przesłanki winny zostać spełnione kumulatywnie, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca, gdyż pozwany długu nie uznał. Pozwany stwierdził, że wpływ na rozstrzygnięcie niniejszej sprawy ma ustalenie, czy został popełniony czyn zabroniony, zatem wniósł na podstawie art. 177 § 1 pkt 4 k. p. c. o zawieszenie postępowania twierdząc, że ustalenie w postępowaniu karnym, czy pozwany dokonał wskazanego przestępstwa niewątpliwie wpłynie na zasadność roszczenia powoda. Okoliczność ta, z uwagi na treść art.,11 k. p. c. przemawia za zawieszeniem postępowania do czasu prawomocnego zakończenia postępowania karnego. Jako dowody pozwany załączył umowę przedwstępną sprzedaży lokalu mieszkalnego z dnia 30 maja 2017r. (akt notarialny – (...), nr (...)) oraz kontrakt na pełnienie zawodowej służby wojskowej nr(...)

Na rozprawie w dniu 18 października 2019 r. pozwany uznał powództwo i wniósł o rozłożenie spornej kwoty na raty.

Pismem z dnia 22 października 2019 r., będącym odpowiedzią na zobowiązanie Sądu nałożone na stronę powodową, w toku rozprawy w dniu 18 października 2019r., w przedmiocie rozłożenia spornej kwoty na raty, powód nie wyraził zgody na rozłożenie należnej kwoty na raty. Stanowisko to powód podtrzymał na rozprawie z dnia 08 listopada 2019r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany D. P. będąc funkcjonariuszem służby stałej w Służbie Więziennej w (...) w G. złożył w dniu 31 maja 2017r. wniosek o przyznanie pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego- zakup mieszkania. Decyzją z dnia 30 11 2017r. Dyrektora (...)przyznał pozwanemu pomoc finansową w wysokości 51 212 , 50 zł . Przyznana kwota została wypłacona w dniu 30 listopada 2017r.

Pozwany nie sfinalizował zakupu mieszkania, o finansowanie którego występował.

Okoliczności niesporne

W dniu 3 lipca 2018 r. D. P. wystąpił z raportem o zwolnienie ze Służby Więziennej na podstawie art. 96 ust.1 pkt 2 ustawy o Służbie więziennej. Decyzją personalną nr (...)z dnia 2 sierpnia 2018 r. Dyrektor (...) przychylił się do prośby i zwolnił D.P. z dniem 30 września 2018r. ze Służby Więziennej.

Na dzień zwolnienia ze służby pozwany posiadał staż 8 lat i 2 miesiące służby oraz nie nabył prawa do renty inwalidzkiej .

Decyzją z dnia 18 września 2018r. nr;(...) D. P. został zobowiązany do zwrotu wypłaconej przez (...) kwoty pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego wraz z odsetkami w wysokości 52 390,39 zł. Płatność miała nastąpić w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja stanie się ostateczna tj. od 03 października 2018r. W uzasadnieniu decyzji Dyrektor (...) wskazał, że na dzień ustania stosunku służbowego staż pracy pozwanego wyniósł 8 lat i 2 miesiące i nie nabył prawa do renty inwalidzkiej Służby Więziennej zatem na podstawie art. 186 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 roku o Służbie Więziennej wypłacona pomoc podlega zwrotowi z uwagi na niedochowanie wymogów w zakresie stażu służby. Decyzja zawierała pouczenie o prawie do wniesienia odwołania do Sądu Pracy.

Następnie wobec braku uregulowania należności Powód trzykrotnie skierował do pozwanego wezwanie do zapłaty. (k.8-10)po czym skierował sprawę na drogę postępowania sądowego.

Okoliczności niesporne

Pozwany obciążony jest obowiązkiem alimentacyjnym w kwocie 1000 zł miesięcznie na rzecz małoletnich dzieci. Osiąga dochód netto w kwocie 3 224, 10 zł ze stosunku służby żołnierza zawodowego w Oddziale(...) Żandarmerii Wojskowej W..

Dowód : wyrok z dnia 30 06 2016r. k. 89 -90 , zaświadczenie k. 91

Sąd zwążył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Z mocy art. 213 § 2 k. p. c. Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

Sąd orzekł na podstawie art. 186 ust. 1 i 2 w zw. z art. 184 ust 1 ustawy z dnia z dnia 9 kwietnia 2010 r. o służbie więziennej. Jak wynika z ustalonego w sprawie stanu faktycznego – pozwany otrzymał od powoda pomoc finansową za zakup lokalu mieszkalnego. Zgodnie z dyspozycją art. 186ust. 1 ust. 1 tejsze ustawy pomoc finansowa podlega zwrotowi w przypadku zwolnienia funkcjonariusza ze służby przed upływem 15 lat służby w Służbie Więziennej, z wyjątkiem funkcjonariusza, który przed upływem tego okresu nabył prawo do renty inwalidzkiej Służby Więziennej. Pozwany zwolnił się ze służby przed upływem wskazanego 15 – letniego okresu. Zatem otrzymana pomoc finansowa powinna zostać zwrócona.

Dodatkowo jak wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego pozwany nie spożytkował przyznanych mu środków finansowych, które otrzymał na wskazany cel, któremu taka pomoc służy.

Zgodnie z Art. 320 k. p. c. W szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, a w sprawach o wydanie nieruchomości lub o opróżnienie pomieszczenia – wyznaczyć odpowiedni termin do spełnienia tego świadczenia. Sąd po przeanalizowaniu materiału dowodowego uznał, że w przypadku pozwanego takie szczególnie uzasadnione okoliczności nie zachodzą. Zastosowanie art. 320 KPC jest możliwe „w szczególnie uzasadnionych wypadkach”, czyli takich, które bardzo, ponadprzeciętnie lub w sposób nadzwyczajny uzasadniają albo nawet nakazują zmodyfikowanie skutków wymagalności dochodzonego roszczenia. Okoliczności pozwalające na zakwalifikowanie określonego wypadku jako szczególnie uzasadnionego mogą wynikać głównie ze stanu majątkowego stron, ich sytuacji rodzinnej lub zdrowotnej oraz z doraźnych – stwierdzonych przez sąd – trudności ze spełnieniem świadczenia w terminie wynikającym z treści roszczenia. Należy jednak wykluczyć trudności spowodowane przez dłużnika i przez niego „zawinione”, szczególnie w celu odroczenia spełnienia świadczenia. (I Aca 535/18 – wyrok SA Szczecin z dnia 26.04.2019r.). W związku z tym, że pozwany nie wydatkował otrzymanej tytułem pomocy finansowej kwoty na cel jakiego miała służyć-zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych - powinien liczyć się z obowiązkiem zwrotu otrzymanej sumy i być w jej posiadaniu. Ponadto pozwany sam zrezygnował ze służby , co również implikuje konieczność liczenia się z obowiązkiem zwrotu pomocy mieszkaniowej.

Mając powyższe na uwadze, Sąd;

W pkt I uwzględnił w całości żądanie powoda z mocy art. 186 ust 1i 2 ustawy o służbie więziennej w związku z art. 213 §2 kpc . O odsetkach Sąd orzekł na mocy art. 481 k.c.. Zgodnie, bowiem z art. 481 § 1 k.c. jeśli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Zgodnie z § 2 tegoż przepisu, jeśli stopa odsetek nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie.

W pkt II Mając na uwadze treść art. 102 k.p.c., na zasadzie odpowiedzialności za wynik procesu sąd zasądził również od pozwanego, jako strony przegrywającej, na rzecz powoda kwotę 2000 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego , w części , uznając , iż pozwany znajduje w bardzo trudnej sytuacji mając jednocześnie do spełnienia świadczenie główne , jak koszty postępowania, odstąpił od obciążania pozwanego częścią kosztów .

W pkt III Sąd orzekł na podstawie Art. 113 ust. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z powodów wskazanych w uzasadnieniu do punktu II wyroku .

W pkt IV Sąd nadał wyrokowi w pkt I rygor natychmiastowej wykonalności o powyższym sąd orzekł na podstawie art. 333 § 1 pkt 2 k. p. c. , zgodnie z którym . Sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli: zasądza roszczenie uznane przez pozwanego.

/na oryginale właściwy podpis/